

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapēikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 51 (849)

Piektdien, 1956. g. 27. aprīli

7. gads

Lai cūkkopība būtu ienesīga saimniecības nozare

Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa lēmumos norādīts, ka cīņā par visastautas labklājības celšanu svarīga vieta pieder lauksaimniecībai, it īpaši lopkopībai.

Patlaban lauku darbarūku galvenais uzdevums lopkopībā ir visiem līdzekļiem palielināt lopkopības produktu ražošanu uz katrām 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, vispirms nostiprinot un attīstot sabiedrisko lopkopību, kas dos iespēju ievērojami palielināt kolchozu ienākumus, celt kolchoznieku materiālo labklājību un nodrošināt mūsu zemes iedzīvotāju pieaugošās vajadzības pēc gaļas, piena un citiem lopkopības produktiem.

Plaša cūkkopības attīstība kolchozos ir pirmais atrisinājums gaļas un tauku ražošanas paplašināšanai.

Cūka ir visauglīgākais lauksaimniecības dzīvnieks, kas metienā dod normali 10—12 sivēnu, bet gadā var iegūt 20—25 sivēnus no katras sivēnmātes. Cūka ir arī ļoti ātraudzīga, dod vislielāko kaulsvaru un labāk atmaksā barību kā citi lauksaimniecības dzīvnieki. No cūkas var iegūt augstas kvalitātes gaļu, jo tā gadā dod vislielāko daudzumu gaļas un speķa, neuzrādot lielu izvēli barības ziņā.

Diemžēl, ne visos kolchozos strādājošie lauksaimniecības specialisti un kolchozu valdes ir pareizi izpratuši cūkkopības galvenos mērķus un uzdevumus un it sevišķi tās izdevīgumu gaļas ražošanā.

1955. lopkopības gadā lauksaimniecības arteļa „Uzvara” cūkkopēja Sofija Šaršune no 10,5 sivēnu mātēm ieguva 226 sivēnus, lauksaimniecības arteļa „Strauts” cūkkopēja Virginija Ūdrasola no 7 sivēnmātēm ieguva 126 sivēnus. Turpretī kolchozā „Zelta vārpa” no 45 sivēnmātēm ieguva 72 sivēnus, lauksaimniecības arteļi „Darbs” no 23 sivēnu mātēm ieguva 98 sivēnus, lauksaimniecības arteļi „1. Maijs” no 26 sivēnmātēm ieguva 193 sivēnus.

Lauksaimniecības arteļi „Uzvara” 1955. gadā noņēma no nobarošanas 212 cūkas, no tām 136 bekonus un ienākumus no cūkkopības, salīdzinot ar 1954. gadu, dubultoja, Čapajeva vārdā nosauktais lauksaimniecības arteļi nobaroja pavisam 155 cūkas, no tām 55 bekonus un ienākumi no cūkkopības, salīdzinot ar 1954. gadu, palielinājās par 3,5 reizēm. Bet kolchozos

„Zelta vārpa” pavisam nobaroja tikai 64 cūkas, neviena bekona un arī ienēma no cūkkopības par 9 procentiem mazāk. Lauksaimniecības arteļi „Darbs” nobaroja 58 cūkas, pavisam no tām 9 bekonus un ienēma mazāk par 51 procentu no cūkkopības kā 1954. gadā.

Tas norāda uz to, ka starp ienesīgām cūkkopības fermām ir galvenokārt tādas, kuras neattaisno sevi un ir nesušas kolchozam tikai zaudējumus. Lauksaimniecības arteļi „Zelta vārpa” 45 cūku māšu uzturēšana kolchozam maksāja 4 reizes vairāk kā 10 cūku uzturēšana kolchozā „Uzvara”, bet iegūtā produkcija no tām bija 3 reizes mazāka, salīdzinot ar lauksaimniecības arteļi „Uzvara”, tādēļ arī nopietni jāizanalizē iepriekšējos gados pielāgtās kļūdas cūku audzēšanā un nobarošanā.

Bet kas notiek pašlaik kolchozos? Oškalna vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi „Uzvara” un citos jau uzsākuši masveidīgu pavasara metienu izpārdošanu. Tas novedīs atkal pie tā, ka vasaras periodā cūku nobarošanu galvenokārt ar zaļbarību, ar nelielām spēkbarības devām un vājpiena piedevu nevarēs izvērst, jo nebūs vairs oūcēnu 2—4 mēnešu vecu, kuri vislabāk noder bekoncūku audzēšanai un 3—4 mēnešos ir viegli nobarojami, kā arī bekonu tiek vislabāk atmaksāti.

Lai izpildītu ražošanas plānu 1956. gada cūkgaļas ražošanā un cūkkopības fermas kolchozos padarītu ienesīgas, tad visās fermās jāsasniedz viens mērķis — sivēnmātes jātur tā, lai no katras iegūtu vismaz 1,5 metieni gadā un obligāti no katras pavasara metienu. Jāpanāk lielāka sivēnu skaita iegūšana metienā un to simtprocentīga saglabāšana, lai nevajadzētu turēt liekas sivēnmātes kolchozā, bet katras vietā nobarotu 4 bekonus. Pilnīgi visus pavasara sivēnus līdz 1. jūnijam sagatavot nobarošanai bekonam, lai jau septembra mēnesī varētu nodot labas bekonkondīcijas pavasara sivēnus un viņu vietā likt nobarošanā 60—70 procentu rudens sivēnu. Cūku nobarošanu organizēt tā, lai pēc iespējas īsākā laikā varētu nobarot, jo pagarinot cūku nobarošanas laiku katras cūkas nobarošanai tiek patērēts vairāk barības. Izmantot cūku nobarošanai pēc iespējas vairāk vājpiena un piena sūkalas no krejotavu punktiem.

Līvānu rajona cūkkopju socialistiskās saistības

Š. g. 26. aprīlī Līvānu rajona Kulturas namā notika rajona cūkkopju sanāksme, kurā apsprieda gūtos panākumus cūkkopībā, kā arī nosprauda turpmākos uzdevumus. Labākā rajona cūkkopes dalījās darba pieredzē. Par labiem sasniegumiem sivēnu iegūšanā, to saglabāšanā un bekonu nobarošanā daudzām cūkkopēm pasniedza vērtīgas balvas. Ceļojošo vimpeli „Labākā rajona cūkkope” saņēma rajona labākā cūkkope Helena Šileiko. Sanāksmes noslēgumā cūkkopes uzņēmās jaunas saistības, kuras arī publicējam.

Komunistiskās partijas 20. kongress izvirzījis grandiozu Padomju Savienības ekonomikas un kulturas tālākās attīstības programmu.

Partijas 20. kongresa lēmumos ļoti spilgti atspoguļojas partijas un valdības gādība par darbaļaužu materiālā stāvokļa uzlabošanu, tajos izpaužas dziļa ticība mūsu tautas neizsīkstošajiem radošajiem spēkiem.

PSKP 20. kongresa direktīvās doti lieli uzdevumi cūkkopības un it sevišķi mūsu republikas cūkkopības attīstībā. Daudzi mūsu rajona kolchozi, pielietojot zinātnes sasniegumus šīnī nozarē un ieviešot darbā pirmrindnieku metodes, palielina cūkgaļas ražošanu.

Tā kolchozā „Uzvara”, Ļeņina un Čapajeva vārdā nosauktajos kolchozos, prasmīgi izmantojot sivēnu pavasara metienus, 1955. gadā pa-

1. Nodrošināt 1956. gadā cūkgaļas ražošanu ne mazāk kā 20 centnerus uz katrām 100 ha aramzemes.

2. No katras sivēnu mātes gada laikā saņemt un saglabāt ne mazāk kā 14 sivēnus.

3. Lai celtu cūkgaļas kopprodukciju, katra cūkkope izlases veidā izraudzīs ne mazāk kā 4 cūciņas, kuras sasniegušas 70 kg dzīvsvāru, nodrošinās to savlaicīgu aplecināšanu. Pēc atnešanās kā sivēnmātes, tā saņemtos sivēnus izvietos nobarošanai.

Lai nodrošinātu lopbarības sagādi nepieciešamos daudzumos, mēs griežamies ar prasību pie kolchozu valdēm:

a) organizēt katrā kolchozā vasaras periodā kultivēto ganību ierīkošanu cūkām, bez tam nodrošināt kukuruzas, āboliņa, zirņu—auzu

nāca darba patēriņa ievērojamu pazemināšanos 1 centnera cūkgaļas sa- ražošanai, ar to palielinot ienākumus no cūkkopības. Kolchoza «Uzvara» labākā cūkkope Šaršune Sofija saņēma no katras sivēnu mātes 22 sivēnus.

Neskatoties uz to, cūkkopības attīstībā ir vēl lieli trūkumi. Vairākos kolchozos, kā «Cīņa», «Zelta vārpa», «Molodaja gvardija», Kajiņina vārdā nosauktajā, «Ziedošā vārpa» u. c. cūkkopība atrodas ļoti nolaistā stāvoklī.

Apspriežot Latvijas KP CK un Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu «Par cūkgaļas ražošanas palielināšanu republikas kolchozos un padomju saimniecībās 1956. gadā», mēs rajona cūkkopju sanāksmes dalībnieki, vēsturisko PSKP 20. kongresa lēmumu iedvesmoti, uzņemamies sekojošas socialistiskās saistības:

* un vīķu — auzu mistra sēšanu ar aprēķinu 0,5 ha uz katru sivēnu māti;

b) sagādāt vasaras periodā ne mazāk kā 3 centnerus āboliņa un vīķu siena uz katru sivēnu māti un 0,8 centnerus uz katru barokli siena miltu pagatavošanai. Sagatavot kartupeļus ar šādu aprēķinu — 1 tonna uz katru sivēnu māti un 0,5 tonnas uz katru barokli.

Sagatavot skābbarību no kukuruzas un āboliņa maisījuma un citām lopbarības kultūrām, rēķinot uz katru sivēnu māti — 0,5 tonnas, uz katru barokli — ne mazāk kā 0,8 centnerus.

Mēs savukārt apņemamies aktīvi piedalīties lopbarības sagatavošanas darbos cūkām. Savos piefermas lauciņos apņemamies izaudzēt augstas lopbarības kulturu ražas, ne mazāk kā 0,5 ha lielā platībā.

No katras sivēnmātes — 29 sivēni

Es strādāju par cūkkopī piecus gadus. Praktisko pieredzi pastāvīgi papildīnu ar teoretiskām zināšanām. Vispirms es mācījos zootehniskajos kursos, pēc tam patstāvīgi. Mācības palīdzēja man sasniegt ievērojamus darba panākumus. Tā, pagājušajā gadā es no katras manā kopšanā nodotās sivēnmātes ieguvi caurmērā 29 sivēnus.

Lai no katras sivēnmātes divos gados iegūtu 6 metienus, es sivēnus atšķiru no mātes 5—6 nedēļu vecumā. Sivēnus pastiprināti piebaroju,

rūpējos, lai tie saņemtu pietiekami daudz minerālāļu. Dzīvnieku organisma nostiprināšanai es barībai piejaucu nelielās devās vara un dzelzes vitriolu. Kopš divu nedēļu vecuma sivēni līdztekus pilnpienam saņem nedaudz graudzētu graudu. Sivēniem doodu zaļbarību, kā arī speciāli sagatavotu barību, kurai izmantoju piefermas laukā izaudzētās cukurbietes. Es novāru sasmalcinātas cukurbietes un ar karsto novārijumu apleju miltus, kam iepriekš pieļiets pilnpiens. Šādi baroti sivēni divu mēnešu vecumā sver 25—27 kilogramus.

Lielu uzmanību veltīju sivēnmāšu kopšanai. Grūsnības periodā tās saņem ne tikai spēkbarību, bet arī kaulu miltus, sāli, krītu, zivju eļļu. Vasarā sivēnmātēm doodu daudz zaļbarības, kā arī graudu maisījumu. Dzīvniekus līdz pat vēlam rudenim katru rītu un katru pēcpusdienu izlaižu ārā.

Šogad esmu apņēmusies no katras sivēnmātes caurmērā iegūt 30 sivēnus. Visus spēkus veltīšu tam, lai šo saistību godam izpildītu.

Anna Mincāne,
Kandavas rajona kolchoza
„Pret kalnu” cūkkope

PLAŠĀKU SOCIALISTISKO SACENSĪBU PAR SESTĀS PIEGĀDES PIRMSTERMIŅĀ IZPILDI

Uzskatīt par vienu no vissvarīgākajiem republikas kolchozu un padomju saimniecību, partijas, padomju un lauksaimniecības organu uzdevumiem visiem līdzekļiem attīstīt cūkkopību, lai 1956. gadā uz 100 hekt-

ariem aramzemes ražotu kolchozos vismaz 20 centnerus cūkgājas, bet padomju saimniecībās — 50 centnerus.

No Latvijas PSR Ministru Padomes un Latvijas KP CK lēmuma „Par cūkgājas ražošanas palielināšanu republikas kolchozos un padomju saimniecībās 1956. gadā”.

Pie Staļina vārdā nosauktā kolchoza cūkkopēm

Cūkkopība Staļina vārdā nosauktajā kolchozā gūst arvien lielāku attīstību. Te 1955. gadā cūkkopība kolchozam deva 109 tūkstošus rubļu ienākumu, kas ir divas reizes vairāk kā 1954. gadā. Apzinīgās cūkkopes — sava darba pirmrindnieces šogad nepārtraukti kāpina cūkkopības produktu ražošanu.

Kolchoza labākā cūkkope Zinaida Martinova savā specialitātē strādā jau vairāk kā sešus gadus un ielikusi daudz pūļu kolchoza cūkkopības attīstībā.

Gados vecā pirmrindiece pašlaik kopj 12 sivēnmātes un 2 kuļus. Pēdējās dienās saņemti nobarošanai bekonam 12 sivēni. Ar mīlestību b. Martinova stāsta par savām mīlulēm — sivēnmātēm. Šogad viņa jau no 5 sivēnmātēm ieguvusi 40 sivēnu, kas visi labā miesas un veselības stāvoklī. Pareizi nostādīta, plānota cūku aplecināšana palīdz viņai labi kopt un saglabāt saņemtos sivēnus, bet kolchozam dod iespēju vienmērīgi visu gadu barot bekonus.

„Pārējās septiņas sivēnmātes,” stāsta b. Martinova, „atnesīsies man pakāpeniski maija un jūnija mēnešos.” Viņa panākusi, ka cūkas aplecina jau tad, kad no tām vēl nav atšķirti iepriekšējā metiena sivēni. Tas dod iespēju gadā iegūt trīs metienus no vienas sivēnmātes. Ar pārliecību b. Martinova stāsta, ka lai gan 1955. gadā trīs metienus saņēma tikai no vienas sivēnmātes, bet no pārējām trīs metienus ieguva 14 mēnešos, šogad viņas grupā būšot šādu gadā trīs

metienu devēju sivēnmāšu krietni vairāk.

Saņemtos sivēnus b. Martinova aplaucka un ievieto kastēs, pie mātes laiž tikai tad, kad tā ir apkopta un pietiekami vesela, lai pasargātu savus mazuliņus no nogulēšanas. Tomēr visus saņemtos sivēnus viņa saglabāja tikai tāpēc, ka veselām naktīm tos sargāja.

„Kad atnesas kāda no sivēnmātēm, tad man trauksmes pilnas ne tikai dienas, bet arī naktis. Toties ir prieks redzēt, ka saņemtie sivēni visi saglabājas un nav gājušas zudumā pieliktās pūles, tad arī daudzo bezmiega nakšu nogurums tā nejutās,” stāsta cūkkope — pirmrindiece.

Patiešām, prieks ieiet tīrajā un gaišajā cūku kūtī, kur redzams, ka te strādā sava darba mīļotāji. Biedrene Martinova parāda savas 12 mīlules sivēnmātes. Piecos aizgaldos, kur ievietotas atnesušās sivēnmātes, dzīva rosība. Apaļi, tīri ap savu māti draiskuļo mazie sivēni. No visa var redzēt, ka tiem te labi patīk, tos labi kopj un baro.

Biedrene Martinova stingri ievēro noteikto dienas režīmu cūku ēdināšanā un kopšanā.

„Pateicoties tam, ka šogad barības bāze ir pilnīgi pietiekoša,” stāsta cūkkope, „tad galveno vērību piegriežu

tās pareizai sagatavošanai un izbarošanai katrai sivēnmātei, ievērojot tās īpašības.” Pareizi dodot minerālbarību: kaulu miltus, sāli, ogles un krītu, savlaicīgi laižot cūkas pastaigā, tām labāka ēstgriba un tās ievērojami mierīgākas. Biedrene Martinova savā darbā ievieš daudz laba no mūsu rajona labākās cūkkopes-pirmrindnieces b. Šaršunes darba pieredzes.

„Es savā darbā un kūtī cenšos ieviest tādu pat kārtību, kādu redzēju un apguvu pagājušajā gadā, aizbraucot ekskursijā pie b. Šaršunes — kolchoza „Uzvara” cūkkopes”.

Ar labu padomu b. Martinovai palīdz kolchoza zootehniķis b. Vucāns un kolchoza sanitārs b. Markots, kuru vadībā līdz šim vienmēr panākts, ka nav bijuši gadījumi, ka slimotu sivēnmātes, sivēni vai bekonī.

Pateicoties jaunajai darba organizācijai — kompleksajām brigādēm, ievērojami uzlabojās fermas apgāde ar barību, malku, darba rīkiem — visu nepieciešamo darbam fermā.

„Ieviešot pirmrindas pieredzi darbā, izmantojot atbrīvojušos laiku labākai cūku kopšanai, pielikšu visus spēkus, lai vēl vairāk attīstītu sava dzimtā kolchoza cūkkopību,” saka cūkkope b. Martinova, „jo zinu, ka no labi attīstītas ienesīgas sabiedriskās saimniecības atkarīga mana personīgā materiālā labklājība.”

O. Bērzs

Cīnos par cūkkopības produktivitātes celšanu

H. Šleiko,
kolchoza „Latgales zieds” cūkkope

Par cūkkopēju strādāju jau sešus gadus un savā darbā esmu guvusi diezgan labus rādītājus 1952. un 1953. gadā, bet 1954. un 1955. gadā notika daļēja cūku māšu apmaiņa, tādēļ visumā kolchoza cūku fermas ienākumi kritās. Šogad apkopju 15 sivēnu mātes, esmu visas tās aplecinājusi un jau ieguvu 118 sivēnus, tas ir no katras sivēnmātes caurmērā jau iznāk pa 7,1 sivēns.

Savā darbā galveno vērību piegriežu grūsnu cūku kopšanai un ēdināšanai. Sivēnu mātei izēdinu pa 2,5—3 kg spēkbarības dienā, vislabākā ir kombinētā barība, ko kolchoza iepirkā pretpārdošanā, bet, ja nav tās, tad no kolchozā ražotiem graudiem samalto miltu maisījumu.

Līdz šim vēl kolchozā netiek pilnīgi novērsts sulīgās barības trūkums ziemas periodā. 15 sivēnmātēm izaudzēt piefermas laucīnā pietiekošā daudzumā sakņaugus ir pilnīgi neiespējami, bet kolchozā kartupeļu audzēšana vēl nenodrošina cūkkopības prasības pēc kartupeļiem, tādēļ ziemas periodā spēkbarībai piemaisa āboliņa smelti, kā arī linsēklu un āboliņa pelavas. Katrai sivēnmātei izēdinu 30—40 g kaulu miltu un lopbarības kaļķa, kā arī 8—10 g vāramās sāls. Sāli izēdināt lielās devās cūkām nevar, jo no sāls esmu novērojusi saindēšanos, kas protams bija neliela, tādēļ arī labvēlīgi pārgāja.

Pēdējās dienās pirms atnešanās samazina barības devās tilpumaināko barību un došu spēkbarību, dažām pat raudzētas mīklas veidā.

Pirmo reizi pēc atnešanās ēdinu pēc 8—10 stundām ar rupju auzu miltu vai kviešu kliju kulteni un arī pārējās 8—10 dienās zīdītājai cūkai došu pašķidrāku barību, lai

gan jau 4.—5. dienā viņai izēdinu pilnīgu barības devu. Cūkas ēdinu trīs reizes dienā.

Lai saglabātu sivēnus un pasargātu no saslimšanas ar caureju, izvairo no straujām barības izmaiņām zīdīšanas periodā, kā arī sivēnu slāpju remdēšanai vienmēr turu tīru novārītu ūdeni sivēnu nodalījumā.

Aizgaldi manai cūku grupai vienmēr ir iztīrīti un sausi, izņemot aukstajās ziemas dienās, kad kūts sienas bija izsalušas un piesarņojušas.

Cūku aplecināšana rudenī nav vēlama, jo ziemā iegūtos sivēnus ir grūti izsargāt no saslimšanas-klepošanas, tādēļ cūku mātes tagad lecīnu, sākot ar decembri līdz apmēram 15. janvārim. Sivēnu ieguve tādēļ iznāk marta beigās un aprīļa sākumā. Šie sivēni uz jūnija sākumu tiks atšķirti no sivēnmātes, tas arī labi sakrīt ar barības rezervju palielināšanos kolchozā. Šinī laikā būs jau pietiekami zaļās masas no āboliņa, rudziem un augošam sivēnam būs visas iespējas dabūt vitamīniem un olbaltumiem bagātu barību, labi attīstīties un iespējami īsākā laikā panākt bekonu svaru.

Bekoncūku audzēšana kolchozam ir ļoti izdevīga, jo katru bekonu vasarā var izaudzēt ar 200—220 kg spēkbarības, dodot pietiekami daudz zaļbarības. Es 1955. gada rudenī baroju bekoncūkas, bet jāatzīstas, ka, sulīgai barībai pietrūkstot, bija jāpalielina spēkbarības deva, bet cūku pieņemšanās svarā bija krasi samazinājusies.

Mans aicinājums visām rajona cūkkopēm — aktīvi piedalīties socialistiskajā sacensībā par sivēnu ieguvu un to simtprocentīgu saglabāšanu.

FIZISKĀ KULTURA UN SPORTS

Sporta dzīve teknikumā

Pēdējā laikā teknikumā jūtama īpaši dzīva fizkultūriešu rosme.

Sagaidot 1. Maiju, teknikuma audzēkņi noorganizēja masvelda dambretes turnīru, kas patreiz tuvojas noslēgumam. Labākie dambretisti izrādās 4. kursa audzēkņi G. Mikuļš un J. Markots, no meitenēm — L. Marcinkeviča no 4. kursa un J. Svence no 3. kursa.

Sākušies arī regulāri treniņi basketbolistiem, ko tagad jau var veikt uz laukuma.

19. aprīlī notika pirmie ritēbraucēju treniņi. Teknikuma izlases komanda trenējas pēc iepriekš sastādīta treniņu plāna. Tāpēc nodarbības ir regulāras un mērķtiecīgas.

Nesen savu darbu uzsāka arī galda tenisa sekcija, kura

jau pastāvēja arī agrāk, bet nedarbojās tikai tāpēc, ka trūka inventāra. Pateicoties skolas vadībai, tenists tagad apgādāti ar visu nepieciešamo. Tuvākajā laikā varēs noorganizēt starpteknikuma audzēkņiem un skolotājiem galda tenisa turnīru.

Patreiz lauksaimniecības teknikuma fizkultūriešu tuvākais uzdevums, kuram audzēkņi pievērs sevišķu vērību ir gatavošanās tradicionālajai 1. Maija svētku stafetei, lai arī šogad, tāpat kā divos iepriekšējos gados izcīnītu ceļojošo vimpeli.

Svētku sacensībām jau noorganizētas divas komandas, kas cītīgi gatavojas enerģiski aizstāvēt savas skolas godu.

M. Sūna

Redaktore H. JEROFEJEVA

Vēstulju apskats

Kolchoza klubam jāklūst par vietējo kultūras centru

Gandrīz katrā mūsu rajona kolchozā lauku darbaļaudīm ir savs klubs.

Par kultūras dzīvi laukos savās vēstulēs gan atsaucīgi, gan arī kritiski raksta kolchozu ļaudis.

No kolchoza „Dzimtene” par jaunā kluba celtniecību ar sirsniņu atzinību raksta b. M. Ignatāne.

„Arteļa ļaudis steig no beigt iesākto kolchoza klubu līdz 1. Maijam. Sagatavotos būvmateriālus kolchoznieki pieved pie kluba būves. Čakli pie būvmateriālu pievešanas strādā pats būvniecības brigadieris b. Lubarskis un vedēji S. Bogdanovs, P. Zelčāns, kā arī citi arteļa biedri.”

Ir arī tādi kolchozi, kas savu klubu celtniecību atstājuši pēdējā vietā. Darbs neveicas un kolchoza jaunatne nevar attīstīt savu pašdarbību vienkārti tāpēc, ka nav telpu.

Šāds stāvoklis ir kolchozā „Sarkanais karogs”. Kolchoza jaunieši savās vēstulēs raksta:

„Kluba celtniecības nobeigšanu gaida ne tikai

jaunieši un pašdarbības kolektīva biedri, bet arī gados vecāki kolchoznieki, kuri vēlas redzēt teātri, tautisko deju izpildījumus un kino. Kluba celtnieki strādā labi, bet tie netiek savlaicīgi apgādāti ar būvmateriālu; kādēļ būvdarbi tiegst.”

Kolchoza „Sarkanais karogs” valdei un Turku ciema padomei jāsadzird kolchoznieku balsis un jārūpējas par to, lai uz priekšu klubā celtniecības darbam būtu piegādāts vajadzīgais būvmateriāls un lai celtnes būvdarbus nobeigtu visdrīzākā laikā.

Pamatoti lauku darbaļaudis aizrāda uz to, ka lielāka vērība jāveltī kolchozu klubu vadītāju un kulturgu kadru izvēlei. Kluba vadītājam jābūt labam organizatoram, rosīgam iniciatoram visos pasākumos, kas dīvēl dažos kolchozos tā nav.

Biedrs J. Vilkājs no kolchoza „Strauts” raksta:

„Kluba vadītājam b. Gercānam pašdarbība kolchozā neinteresē. Kad mums nebija vadītāja, varējām noskatīties vienu otru lu-

dzīnu. Tagad pavisam oita aina: pat svētdienās mums kluba durvis slēgtas. Tādēļ mēs, kolchoza „Strauts” jaunieši, vēlamies, lai būtu spējīgs un piemērots kluba vadītājs.”

Par sava kolchoza kluba vadītāja bezdarbību raksta arī Staļina vārdā nosauktā un vairāku citu kolchozu jaunieši. Šie trūkumi kolchozu valdēm, partijas un komjaunatnes organizācijām, kā arī ciemu padomēm jāņem vērā. Darbam kultūras laukā jāizvēlas labi darbinieki, kas savu pienākumu veiktu ar enerģiju un spraigumu.

Arī rajona kultūras nodaja pārāk pavirši noraugās uz kultūras dzīvi tieši kolchozos, klūdānī atzīstot par savu tiešo uzdevumu rūpēties tikai par ciemu padomju tautas namu darbu. Reti rajona kultūras darbinieku palīdzība sniedzas līdz kolchoza klubam un kultorgam, kaut gan ciema padomes tautas nama skatuves būtu tukšas un klusas bez kolchozu pašdarbniekiem. Tāpēc arī lielāka vērība jāveltī pašdarbības attīstībai tieši kolchozu klubos.